

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/28/2018
Identifikačné číslo spisu: 4114010732
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4114010732.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 26. septembra 2018 v trestnej veci obvineného Z. D., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Gergely Pšenáka, advokáta v Nitre, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. mája 2016, sp. zn. 1To/96/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b), c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Z. D. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 8. septembra 2015, sp. zn. 4T/67/2014 bol obvinený Z. D. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, v bode 2/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a v bode 3/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

- dňa 13. júna 2012 v čase okolo 15:13 hod. na ceste v meste E. na ulici Y. G., viedol osobné motorové vozidlo značky K. L., EČ S.I., pričom bol zastavený hliadkou policajného zboru, keď viedol osobné motorové vozidlo napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. ORPZ-NR-OD12-Pr-1467, 1761, 1839/2010 zo 14. januára 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. januára 2011 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov,

v bode 2/

- dňa 1. júla 2013 v čase okolo 11.50 hod. na ceste v obci X. smerom na G. viedol osobné motorové vozidlo značky K. Z., evidenčné číslo E.-XXXDP, pričom bol zastavený hliadkou policajného zboru, keď viedol osobné motorové vozidlo napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu

Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č. ORPZ-NR-OD12-Pr-1467, 1761, 1839/2010 z 14. januára 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. januára 2011 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov,

v bode 3/

- dňa 1. júla 2013 okolo 10:45 hod. v P. v predajni M., s.r.o. na X. ul. č. 4, odcudzil vrtacie kladivo zn. I. typ M. X - XX B., v.č. Z.-M. tým spôsobom, že si ho ukryl pod bundu a odišiel z predajne, čím spôsobil poškodenú organizáciu M. s.r.o. P. škodu najmenej 360 eur a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/188/2011 z 26. septembra 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/146/2012 z 28. mája 2013 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/266/2012 zo dňa 24. januára 2013 právoplatným dňa 2. februára 2013 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

Za to mu súd uložil:

Za trestný čin v bode 1/

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 26. septembra 2012, sp. zn. 1T/188/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 28. mája 2013, sp. zn. 2To/146/2012 pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu obvineného za dostatočný.

Za trestné činy v bode 2/, 3/

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 56 ods. 1 Trestného zákona a § 57 ods. 1 Trestného zákona mu uložil úhrnný peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“) proti výroku o treste uloženom obvinenému za trestné činy v bodoch 2/ a 3/ napadnutého rozsudku v neprospech obvineného.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 10. mája 2016 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste uloženom za trestné činy v bode 2/ a 3/ napadnutého rozsudku.

Rozhodol sám, na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku tak, že obvinenému Z. D. uložil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 49 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, zistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúce okolnosti podľa

§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona obvinenému uložil úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. mája 2016, sp. zn. 1To/96/2015 podal obvinený Z. D. prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie (čl. 324 - 325), ktoré dňa 3. júla 2017 písomne odôvodnil a doručil Okresnému súdu Nitra 30. októbra 2017. Dovolanie podal z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/, písm. i/ Trestného poriadku.

Obvinený predovšetkým namietal správnosť uloženého trestu Krajským súdom v Nitre. Poukázal pri ukladaní súhrnného trestu Okresným súdom Nitra na rozsudok Okresného súdu Zvolen, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, kde Okresný súd Zvolen rozhodol rozsudkom 4. februára 2015 a uznal ho z tohto skutku vinným a považoval trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 26. septembra 2012, sp. zn. 1T/188/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 28. mája 2013, sp. zn. 2To/146/2012, a to súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov s podmieneným odkladom na 40 mesiacov za dostatočný. Proti tomuto rozsudku sa odvolal prokurátor.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ako odvolací súd) rozsudkom z 22. marca 2016 sp. zn. 5To/22/2016 trest sprísnil.

Krajský súd v Nitre rozhodoval o odvolaní prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 1To/96/2015 a vo svojom rozhodnutí neprihliadol na právoplatné odsúdenie obvineného Krajským súdom v Banskej Bystrici z 22. marca 2016, sp. zn. 5To/22/2016, ktorý mal byť vzhľadom na čas spáchania skutku taktiež zrušený a mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody.

Vzhľadom na uvedené, podľa obvineného existujú dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, nakoľko napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia v zmysle, ktorých sa naplnil aj ďalší dôvod a to v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, nakoľko právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 10. mája 2016, sp. zn. 1To/96/2015 a zároveň právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. marca 2016, sp. zn. 5To/22/2016 mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa názoru obvineného napadnuté rozhodnutia sú nezákonné, a preto navrhuje Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby ich ako nezákonné zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“). Vo vyjadrení z 15. februára 2018 uviedol, že dovolanie podané obvineným D. nepovažuje za dôvodné a opodstatnené. K splneniu dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku sa nemožno bližšie vyjadriť, keďže majú vyplývať z nešpecifikovanej elektronickej komunikácie sudkyne Okresného súdu Nitra a zo spisu a zápisníc Krajského súdu v Nitre.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby najvyšší súd podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol nakoľko je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania na úvod skúmal, či boli splnené primárne podmienky uvedené v ustanoveniach § 368 a nasl. Trestného poriadku na začatie dovolacieho konania, a to predsedníčkou senátu (§ 378 Trestného poriadku), pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (bod 1/ rozsudku) a zároveň je ho potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku (bod 2 / a 3/ rozsudku), lebo neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 a) generálny prokurátor proti ktorémukolvek výroku, b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v posudzovanej veci odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/67/2014 obvinený Z. D. nepodal. Odvolanie podal iba prokurátor proti výroku o treste uloženom obvinenému za trestné činy v bodoch 2/ a 3/ napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného. Na základe odvolania prokurátora Krajský súd v Nitre rozsudkom pod sp. zn. 1To/96/2015 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste v bode 2/ a 3/.

Z uvedeného vyplýva, že v bode 1 rozsudku obvinený Z. D. podal dovolanie ako neoprávnená osoba, nakoľko nevyužil riadny opravný prostriedok a neboli splnené podmienky v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku, a preto dovolací súd dovolanie v tejto časti odmietol podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku.

Čo sa týka ďalšej časti dovolania (bod 2/ a 3/ rozsudku), Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie je tiež potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné poznamenať, že obvinený Z. D. uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, nakoľko napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a taktiež je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň bol podľa názoru obvineného naplnený aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, nakoľko právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/96/2015 a zároveň právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/22/2016 mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Trestného poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je, a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Obvinený Z. D. v dovolaní namietal nezákonnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, teda naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Táto námietka však bola obvineným uplatnená iba všeobecne. Obvinený konkrétne neuviedol, ktoré dôkazy boli súdom vykonané nezákonne. V rámci dovolania poukázal iba na elektronickú komunikáciu zákonnej sudkyne Okresného

súdu Nitra v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu odňatia slobody.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatniť v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané na hlavnom pojednávaní, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom, prípadne na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať už vykonané dôkazy.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdy obidvoch stupňov pri vykonávaní dokazovania postupovali v súlade so zákonom a v tomto smere im nie je čo vytknúť.

V súvislosti s dovolacou námietkou v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) najvyšší súd uvádza, že túto obvinený tiež bližšie nekonkretizoval, ale poukazoval na uložený trest odvolacím súdom. Obsahovo sa teda táto dovolacia námietka dotýka iba dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, a preto aj s poukazom na § 385 Trestného poriadku sa dovolací súd ňou zaoberať nebude.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Druhy trestov sú upravené v ustanovení § 32 Trestného zákona.

Zákonom ustanovená trestná sadzba je určená v skutkovej podstate toho - ktorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Určenie trestnej sadzby je však v konkrétnej veci závislé na okolnostiach, medzi ktoré patria aj priťažujúce a poľahčujúce okolnosti podľa § 36, § 37 Trestného zákona. Ako vyplýva z ustanovenia § 38 ods. 2 až 4 Trestného zákona, trestná sadzba (jej horná alebo dolná hranica) sa zvyšuje (znižuje) podľa pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Krajský súd v Nitre nepochybil pri ukladaní trestu obvinenému, preto v tejto súvislosti dovolací súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie predmetného rozhodnutia.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd poznamenáva:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, písm. b) - hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

U obvineného Z. D. boli správne konštatované 2 priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov a recidíva trestnej činnosti), bez zistenia poľahčujúcich okolností.

Krajský súd obvinenému ukladal trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože ho odsudzoval za dva trestné činy (prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 0 až 2 roky a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky. Úhrnný trest sa ukladá podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Obvinený spáchal trestné činy v bodoch (2/ a 3/) v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (§ 49 ods. 2 Trestného zákona), ktorá mu v zmysle odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Trenčín z 26. septembra 2012, sp. zn. 1T/188/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 28. mája 2013 sp. zn. 2To/146/2012, začala plynúť 29. mája 2013 a plynie mu do 29. septembra 2016, preto bolo potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody.

Odvolací súd správne vyhodnotil osobné pomery obvineného a uložil mu sám nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, teda v rámci a v medziach zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Správne je aj zaradenie obvineného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, čo zodpovedá zákonnej dikcii § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Krajský súd postupoval v medziach zákona aj pri ukladaní úhrnného trestu zákazu činnosti viesť vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona vo výmere 5 rokov prihliadnuc osobitne na dlhodobú priestupkovú recidívu na úseku cestnej premávky a už skoršie zákazy činnosti uložené mu v súvislosti s porušovaním dopravných predpisov. Obvinený sa skutku pod bodom 2/ rozsudku totiž dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla v dobe zákazu na takú činnosť (§ 61 ods. 2 Trestného zákona).

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na vyššie uvedené závery pre zjavné nenaplnenie dôvodov v tejto časti dovolania podľa § 371 Trestného poriadku dovolanie obvineného Z. D. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.